

Redactiecommissie

Dr. F.J. Meijman, voorzitter
 Dr. N.P. van Duijn
 M. Hugenholtz, arts
 Prof.dr. A.L.M. Lagro-Janssen
 Dr. J.W.M. Muris
 Dr. B. Terluin

Eindredactie

Drs. E.A. Hofmans/MediTekst
 Postbus 15598
 1001 NB Amsterdam
 Telefoon (020) 4232131
 Fax (020) 4232059

Redactiesecretariaat

Mevrouw C. Bakker-Bosman
 Lomanlaan 103,
 3526 XD Utrecht
 Postbus 3176, 3502 GD Utrecht
 Telefoon (030) 2881700
 Fax (030) 2870668

**Nederlands Huisartsen
Genootschap**

Lomanlaan 103,
 3526 XD Utrecht
 Postbus 3231, 3502 GE Utrecht
 Telefoon (030) 2881700
 Fax (030) 2870668

**Uitgeverij/advertentie-
exploitatie**

Bohn Stafleu Van Loghum bv,
 Postbus 246, 3990 GA Houten
 Telefoon (030) 6395763
 Advertenties behoeven de goed-
 keuring van de redactiecommissie.
 Inzenden aan de uitgeverij.

Abonnementen

Intermedia bv, Postbus 4,
 2400 MA Alphen a/d Rijn
 Telefoon (0172) 466811
 Binnenland NLG 174,50 per jaar.
 België BEF 3.951 per jaar. Over-
 rig buitenland NLG 261,75 per
 jaar. Studenten NLG 99,50 per
 jaar. Losse nummers NLG 18,-.
 Huisarts en Wetenschap
 verschijnt 13 x per jaar.
 Opzeggingen dienen ten minste
 twee maanden voor de aanvang
 van een kalenderjaar te worden
 gericht aan Intermedia bv.

Adreswijzigingen

NHG-leden aan het NHG-
 bureau; overige abonnees aan
 Intermedia bv.

Druk

Verweij bv, Mijdrecht.

Lid van de
 Nederlandse
 Organisatie van
 Tijdschrift-
 Uitgevers NOTU.

ISSN 0018-7070

De boodschap en het scorebord

De nagalm van het staccato van het dagelijks spreekuur verstomt en de landerigheid van de zondagmiddag vormt een rustgevend decor, wanneer de huisarts puzzelt op zijn tabellen of knutselt aan zijn manuscript. Uitnodigend papier of, zo men wil, kaarslichtgeflakker van het scherm bepalen de sfeer. Hier wordt een wetenschappelijk artikel geschreven. Wat geruime tijd geleden tijdens het spreekuur als idee doorschemerde, moet nu geboren worden, al dan niet via een kunstverlossing. Zijn er patronen in al de bevindingen te herkennen, is er houvast voor het concept? De boodschap moet nog geëxpliciteerd worden, maar zal uiteindelijk via artikel of lezing zijn weg vinden naar de collega's.

De romantiek in deze schets is net zo'n vertekening als de heroïek die de hedendaagse (universitaire) onderzoeker kan worden toegedicht. Die trotseert manmoedig tijdsdruk en wedijver, hanteert – in scherpe slalom met de paaltjes van de relevantie – spitsvondig zijn publicatiestrategie, de aanvraag voor het volgende onderzoeksproject al in het achterhoofd en houdt, zuchtend onder de hordenloop van ingenieuze onderzoeksmethodiek, de aandacht strak gericht op het scorebord van de publicatielijst.

De aanvang van de veertigste jaargang van dit tijdschrift nodigt uit tot bezinning over de gevolgen van de heersende publicatiedrift. Waar het hier om gaat, is aandacht te vragen voor de kloof die dreigt te ontstaan tussen de opdracht die wetenschappelijke huisartsgeneeskunde zich stelt, en de werkelijkheid waarbinnen de realisering van die opdracht tegenwoordig vorm krijgt. Gaat het ons niet voor alles om het vergaren van relevante kennis over de huisartsgeneeskundige werkelijkheid en het uitdragen van die kennis? Heeft een huisartsgeneeskundig onderzoeker vervolgens niet een boodschap voor ogen? Bekommert hij zich niet vooral om de relevantie van die boodschap en de juiste doelgroep voor die boodschap? En is het in dat licht bezien niet verontrustend dat – op zichzelf begrijpelijke – invloeden en voorwaarden als subsidiecriteria, al dan niet valide beoordelings- en productienormen en carrièreperspectieven meer en meer het professionele leven van de onderzoeker gaan bepalen?

Natuurlijk, wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de huisartsgeneeskunde is al lang niet meer het resultaat van ijverige

nevenactiviteiten op de zondagmiddag. Dit soort onderzoek is een 'métier' geworden, al dan niet in deeltijd en met en zonder praktische ervaring als huisarts uitgeoefend. Die professionalisering is een groot goed (en een verworvenheid dankzij de inzet van de 'amateurs' van weleer). Maar laat het primaat van de boodschap niet verloren gaan onder de hijgerige scoringsdrift die eigen lijkt aan de hedendaagse wetenschapsbeoefening. Elke publicatie moet iets toevoegen aan discipline én professie huisartsgeneeskunde, anders verwordt publiceren tot kralen rijgen.

Een synthese – zo men wil tweesporenbeleid – tussen boodschap en scorebord is zeker mogelijk. We kennen gelukkig vele goede voorbeelden. Hier wil ik twee personen met name noemen. Jan De Maeseneer, die de redactiecommissie onlangs op reglementaire gronden vaarwel heeft gezegd, heeft als creatief onderzoeker, inspirerend docent en kritisch redacteur steeds een positieve benadering getoond van het gesignaleerde contrast. De redactiecommissie hoopt die geest nog lang met zich te dragen en weet zich daarbij gesteund door de aanwezigheid van Berend Terluin, huisarts te Almere, die onlangs tot lid van de redactiecommissie is benoemd.

Frans J. Meijman

In dit nummer

De boodschap en het scorebord	1
Myalgische encefalomyelitis?	
De naam van de ziekte	2
Onvrede over de werkdruk van huisartsen en assistentes	6
De uitrusting van de huisarts(praktijk)	9
Populatie en morbiditeit binnen een centrum voor onverzekerden	14
Nut en noodzaak van obductie in de eerste lijn	18
Ingezonden	20
NHG-Standaard Epicondylitis	21
Kennistoets	27
Referaten	28
Forum	30
Boeken	33
Agenda	35
Richtlijnen voor auteurs	36
NHG-katern	37